

Aby zmniejszyć ryzyko ponownego zarażenia, wszystkie zwierzęta przebywające razem powinny być odrobaczane w tym samym czasie. Po każdym podaniu leku należy dokładnie oczyścić miejsce, w którym przebywa zwierzę. Odchody powinny być usuwane w odpowiedni sposób, na przykład poprzez zakopanie lub wyrzucenie do specjalnego pojemnika na odpady. Zbyt częste i długotrwałe stosowanie tego samego preparatu przeciwpasożytniczego może prowadzić do uodpornienia się pasożytów na substancję czynną. Jeśli istnieje podejrzenie, że lek nie działa skutecznie, należy skonsultować się z lekarzem weterynarii, który może zalecić wykonanie odpowiednich badań laboratoryjnych, takich jak test redukcji liczby jaj w kale. W przypadku stwierdzenia oporności pasożytów, należy zastosować środek o innym mechanizmie działania. Pchły są żywicielami pośrednimi dla jednego z powszechnie występujących tasiemców – *Dipylidium caninum*. Z tego powodu, jeśli nie zwalczy się pcheł, inwazja tasiemców może nawracać.

W przypadku zwierząt w złej kondycji, takich jak wychudzone lub osłabione, zaleca się konsultację z lekarzem weterynarii, który oceni ich stan i wdroży odpowiednie leczenie. Aby zapewnić prawidłowe dawkowanie, masa ciała zwierzęcia powinna być określona jak najdokładniej. Echinokokoza, która może stanowić zagrożenie dla ludzi, podlega obowiązkowi zgłoszenia do Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE). W celu uzyskania informacji na temat właściwego postępowania, kontynuacji leczenia oraz zapewnienia bezpieczeństwa ludzi, należy skontaktować się z odpowiednimi organami.

Po każdym podaniu leku należy dokładnie umyć ręce. W przypadku przypadkowego połknięcia tabletek przez człowieka, należy niezwłocznie skonsultować się z lekarzem i pokazać mu ulotkę informacyjną lub opakowanie produktu. Osoby, u których stwierdzono nadwrażliwość na prazykwantel, pyrantel embonian lub fenbendazol, powinny unikać kontaktu z tym lekiem. Podczas badań klinicznych nie zaobserwowano żadnych działań niepożądanych.

Lek może być stosowany u suk w ciąży, jednak brak jest wystarczających danych dotyczących stosowania u suk karmiących. Decyzję o podaniu leku u tych zwierząt powinien podjąć lekarz weterynarii po ocenie stosunku korzyści do ryzyka.

Ze względu na działanie antagonistyczne, nie należy stosować pyrantelu jednocześnie z produktami zawierającymi piperazynę. Nie zaleca się również podawania leku razem z insektycydami zawierającymi związki organiczne fosforu oraz dietylokarbamazynę. Ze względu na podobny mechanizm działania i toksykologię, należy unikać jednoczesnego podawania leku z morantem i lewamizolem.

Ostra toksyczność leku wynosi powyżej 2000 mg/kg masy ciała. W badaniach bezpieczeństwa przeprowadzonych na docelowych gatunkach zwierząt nie stwierdzono żadnych klinicznych, hematologicznych ani biochemicznych działań niepożądanych, nawet przy podaniu pięciokrotnie większej dawki. W przypadku wystąpienia podejrzanych reakcji toksycznych spowodowanych znacznym przedawkowaniem, należy wdrożyć odpowiednie leczenie objawowe.

Lek należy do grupy środków przeciwpasożytniczych o szerokim spektrum działania. Zawiera trzy substancje czynne: prazykwantel, pyrantel embonian oraz fenbendazol. Wykazuje wysoką skuteczność wobec wszystkich powszechnie występujących u psów

tasiemców i nicieni, w tym również niektórych form niedojrzałych. Prazykwantel jest szczególnie skuteczny w zwalczaniu tasiemców, w tym *Echinococcus multilocularis*, osiągając 100% skuteczności. Pyrantel embonian działa głównie na glisty (*Toxocara canis*, *Toxascaris leonina*) oraz tęgoryjce (*Ancylostoma caninum*, *Uncinaria stenocephala*), wykazując wysoką skuteczność już po jednorazowym podaniu. Fenbendazol jest skuteczny wobec nicieni, takich jak *Ancylostoma caninum*, *Trichuris vulpis*, *Toxocara canis*, *Toxascaris leonina* oraz tasiemców z rodzaju *Taenia*. Ponadto, fenbendazol wykazuje synergię z pyrantelem embonianem w zwalczaniu nicieni.

Prazykwantel jest szybko wchłaniany z przewodu pokarmowego i równomiernie rozprowadzany w organizmie pasożyta. Jego działanie polega na uszkodzeniu powłok ciała pasożyta, co prowadzi do skurczu mięśni, zaburzeń metabolizmu i ostatecznie śmierci pasożyta. Mechanizm działania opiera się na zakłóceniu przepuszczalności błon komórkowych dla jonów wapnia, co powoduje depolaryzację i gwałtowne skurcze mięśni. Pyrantel embonian działa jako agonista receptorów cholinergiczych, powodując porażenie pasożytów, co ułatwia ich wydalenie z organizmu. Fenbendazol działa poprzez zakłócenie procesów energetycznych pasożytów, hamując polimeryzację tubuliny do mikrotubul, co uniemożliwia ich przetrwanie.

Prazykwantel jest szybko wchłaniany z przewodu pokarmowego, a jego maksymalne stężenie we krwi osiągane jest w ciągu 0,3 do 2 godzin. Substancja jest szybko dystrybuowana do wszystkich narządów, a około 80% dawki wydalane jest z moczem w postaci metabolitów w ciągu 24 godzin. Pyrantel embonian jest słabo wchłaniany z przewodu pokarmowego i wydalany głównie z kałem, przy czym mniej niż 15% dawki wydalane jest z moczem. Fenbendazol wchłania się częściowo z przewodu pokarmowego, a jego metabolity są wydalane głównie z kałem, w mniejszym stopniu z moczem.